

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa J. R., G. R., M. R.

przeciwko Bank Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę i ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 16 grudnia 2025 r.,

na skutek skargi G. R. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez
nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym
w Warszawie w sprawie o sygn. I ACa 3054/24 i Sądem Okręgowym
w Warszawie w sprawie o sygn. IV C 2533/20,

z udziałem Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Warszawie,

**przekazuje sprawę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu
w Warszawie.**

UZASADNIENIE

Pismem z 6 maja 2025 r. G. R., reprezentowany przez profesjonalnego
pełnomocnika, wniósł do Sądu Apelacyjnego w Warszawie skargę na przewlekłość
postępowania w sprawie I ACa 3054/24 (wcześniej VI ACa 131/24).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), „[j]eżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym – właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny”. Natomiast Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym (art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość).

Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24).

Analiza treści skargi na przewlekłość wskazuje, że skarżący kwestionuje postępowanie zarówno przed sądem pierwszej, jak i drugiej instancji. Skarżący podnosi między innymi, że „[p]rzedmiotowa sprawa została zainicjowana pozwem złożonym w dniu 27 sierpnia 2020 r.”. Sąd Okręgowy w Warszawie wydał wyrok w powyższej sprawie w dniu 17 października 2023 r., na mocy którego ustalił, że umowa zawarta między stronami jest nieważna. Dalej przedstawił przebieg postępowania przez Sądem Apelacyjnym w Warszawie. Z uwagi na fakt, że skarga dotyczy przewlekłości postępowania prowadzonego przed Sądem Okręgowym w Warszawie o sygn. akt IV C 2533/20, jak i przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. I ACa 3054/24, właściwym do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Warszawie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 397 § 3 k.p.c. w związku art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

[kf]

[a.ɪ]